

Inv. nr. 53/1998

FONTÆNE AF STØBT OG GRAVERET BRONZE

INDIEN, DECCAN; 17. ÅRHUNDREDES 1. HALVDEL

H: 45; DIAM: 91 CM

De fleste islamiske haver – også i Indien – er ret formelle med geometrisk arrangerede bede, gange og vandingskanaler. På strategiske steder kunne der stå fontæner. De bevarede er ofte af marmor, men der må have eksisteret mange af bronze som denne, der blot er smeltet om til andre formål.

Fontænens elegante form, der nærmest ligner en stiliseret åben lotusblomst med udadvendte, tilspidsede kronblade, går igen både i forskellige udformninger i arkitekturen og i kunsthåndværket fra Deccan. Det dæmonlignende hoved, der blæste vandet ind i fontænen er som så mange andre væsener, der ses i indoislamisk kunst, af hinduistisk oprindelse.

Publiceret i:

Kjeld von Folsach: *Kunst fra islams verden i Davids Samling*, København 2001, kat.nr. 549;

Steen Estvad Petersen: *Drømmen om Paradiset: islamisk havekultur*, Valby 2005, s. 347;

Kjeld von Folsach: *Flora islamica: plantemotiver i islamisk kunst*, Davids Samling, København 2013, kat.nr. 6;

Navina Najat Haidar og Marika Sardar: *Sultans of Deccan India*,

1500-1700: opulence and fantasy, Metropolitan Museum of Art, New York, New Haven 2015, kat.nr. 126;
Kjeld von Folsach: "Paradise on earth: water and the Islamic garden" i John Kuhlmann Madsen, Nils Overgaard Andersen og Ingolf Thuesen (red.): *Water of life: essays from a symposium held on the occasion of Peder Mortensen's 80th birthday*, Copenhagen 2016, s. 193, fig. 7;